

Музейны занятак “Загадкі ў беларускай хатке”

Тлумачальная запіска

Музей-гэта своеасаблівая мадэль сістэмы культуры, якая адыгрывае вялікую ролю ў выхаванні асобы. Таму у 2010г было прыта рашэнне аб стварэнні музея “Беларуская хата” у Граўжышкоўскай базавай школе для азнаямлення выхаванцаў дзіцячага садка і навучэнцаў школы з культурай і бытам беларускага народа. Экспанаты музея збіраліся разам з навучэнцамі, бацькамі і педагогамі. Большасць экспанатаў былі прывезены з вёсак Граўжышкоўскага сельскага Савета.

Актуальнасць заняткаў у музеі заключаецца ў тым, што для развіцця, навучання і выхавання маладога чалавека выключна важныя сувязь з мінулымі пакаленнямі, фарміраванне культурнай і гістарычнай памяці. Каб дзіця магло прасякнуцца такімі пачуццямі, недастаткова толькі прачытаць, паглядзець ці пачуць патрэбную інфармацыю, тут патрабуецца дакрануцца да эпохі, пакранаць яе рукамі і эмацыйна перажыць артэфекты. Прапанаваны музейны занятак праводзіць педагогічна мэтазгодная, бо вырашаецца не толькі адукацыйная задача - засваіваюцца дзіцем звесткі, краязнаўчыя веды, а ідзе працэс выхавання, фармаванне асобы, такіх маральных якасцяў, як патрыятызм, грамадзянскасць, адказнасць за лёс сяла, выхаванне агульнай культуры, у тым ліку музейнай. Рэальная гуманізацыя выхавання сёння магчыма, перш за ўсё, на нацыянальным, рэгіянальным матэрыяле - канкрэтнай сям’і, малой радзімы. Унікнуўшы ў гісторыю рэспублікі, раёна, атрымаўшы пра іх дадатковыя звесткі, дзіця спазнае і агульначалавечыя каштоўнасці.

У асновумузейнага занятка закладзены гультыныя прынцып апускання ў гістарычнае, адаптаванае для дзіцячага ўспрымання асяроддзе, якое дазваляе дзецям выкарыстоўваць наяўныя ў іх уяўленні і жыццёвы вопыт, актывізаваць пошукава-даследчыя ўменні. Гэта не першы музейны занятак малодшых навучэнцаў. Першапачаткова дзеці знаёміліся з прадметамі побыту, іх назвамі, прызначэннем, спосабамі дзеянняў з імі; затым - з гісторыяй прадмета, яго ўзнікненнем, акцэнтавалася ўвага на залежнасць прадметаў ад ладу жыцця людзей.

Занятак праводзяць навучэнцы-экскурсаводы музея. Гэта дае магчымасць уцягваць школьнікаў у грамадска-карысную навукова-даследчую і праектную дзейнасць па вывучэнні, ахове і папулярызацыі гісторыка-культурнай спадчыны роднага краю сродкамі краязнаўства і музейнай справы, фарміраваць сацыяльна актыўную, адказную, творчую асобы, якая арыентуецца на далейшыя самастойныя кантакты з культурай. Прадстаўлены занятак праводзіцца ў форме тэатралізаванага прадстаўлення з выкарыстаннем элементаў ролевай гульні. Навучэнцы -экскурсаводы сустракаюць школьнікаў пачатковых класаў у нацыянальных касцюмах, што адразу выклікае зацікаўленасць экскурсантаў.

Мэта: стварэнне ўмоў для засваення дзецьмі багацця нацыянальнай культуры, укладу жыцця народа; фарміравання рэтраспектыўнага погляду на прадметы музейных экспазіцый (арынтаванне ў мінулым і сучаснасці).

Задачы:

- Ø садзейнічаць выхаванню нацыянальнай самасвядомасці, цікавасці да гістарычнай спадчыны праз замацаванне ведаў аб сялянскай хаце і побытам традыцыйнай беларускай сям’і, аб беларускіх нацыянальных гульнях;
- Ø развіваць пазнавальныя здольнасці і пазнавальную дзейнасць;
- Ø развіваць дыялагічную мову, замацоўваць уменне слухаць адказы таварышаў;
- Ø развіваць правілы этыкету, культуры паводзін ў музеі.

Абсталяванне: нацыянальныя касцюмы- мужчынскі і жаночы, карткі з выявамі экспанатаў музея.

Ход.

Экскурсаводы сустракаюць экскурсантаў на парозе сялянскай хаты:

1 Добры дзень, дзеці! Сёння разам з вамі мы здзейснім невялікае падарожжа. Хто з вас любіць падарожнічаць? *(Адказы дзяцей)* А падарожжа ў нас будзе незвычайнае. Мы паспрабуем вярнуцца ў мінулае і запрашаем вас у гасці да нас – гаспадароў хаты Алесі і Алеся. Згодны? *(Адказы дзяцей)* Тады заплюшчым вочкі. Палічым: раз, два, тры! І зробім тры крокі наперад. *(Дзеці праходзяць ў “сялянскую хату”)*

2. Вось мы і апынуліся ў хаце. Беларусы сваю хату нярэдка называлі хаткай, хацінкай — і не таму, што яна была малой па памерах, а таму, што так, памяншальна-ласкальна, хацелі выказаць свае сардэчныя адносіны да асяродку.

1. Гасцей у нашу хату запрашаем

І сардэчна ўсіх вітаем.

З нашых вёсак прывезены рэчы

І гатовы да сустрэчы.

2. У хатах беларусаў спрадвекупрыемна пахла свежым хлебам, напаленай печкай. Сялянскі дом ніякнельга ўявіць без печкі, у якой патрэскваюць і страляюць чырвонымі вугельчыкамі дровы. Пра хату народ складаў прыказкі, прымаўкі, загадкі. Тут шмат цікавых рэчаў пра якіх вы ўжо шмат шко ведаеце. Вось таму наша экскурсія ў сялянскую хату пройдзе ў выглядзе гульні-адгадайкі “Загадкі ў беларускай хатке”

1.Правілы гуольні:

Мы чарзе мы загадваем загадкі, вы – уважліва слухаеце, шукаеце адгадку ў музеі, пры з’яўленні цяжкасцей – мы паказваем выяву экспаната, далей знаходзіце яго на экспазіцыі. Хто першы адказвае – атрымае картку з выявай прылады. Пераможцам будзе той, у каго найбольшая колькасць картак. Пачынаем.

2. Пешая наша частка загадак прысвечана абсталяванню і убранству сялянскай хаты. Слухайце ўважліва

Загадванне загадак.

Рагаты, ды не бык, яду бярэ, а не сыты,
людям падае, а сам у кут ідзе.
(*вилкі*)

За вушы два канцы дугі трымаюць мораберагі (*ведро*)

У аднаго парсюка два лычы
(*начоўка*)

Каля ямы ўсе з кіямі (*міска*)

Не разыначка (ізіум) я, а мяне ўсё смакуюць,
не дзяўчыначка я, а мяне ўсе цалуюць. (*лыжка*)

Быў на капальні, быў на тапталні,
быў на кружары, быў на пажары (*збан, гарлач*)
Адаўтара: кружар – ганчарны круг.

Надзеў на вяселле прыгожы жупан,
На возе расеўся і едзе як пан. (*куфар*)

Падліпавым кустом мяцеліца мяце. (*сіта*)

Цыган цыганку за грыву павалок. (*чапяла*)

Яна галодная – хата халодная.
Яна пад’ела – у хацепацяплела (*печ*)

Трапечацца ў руках, як белакрылы птах,
Маркоціцца тады, калі няма вады. (*ручнік*)

Чатырынагі маю, але не звер,
Пух і пер’е маю, але не птах,
Цела маю, ды не чалавек. (*ложак*)

Ножакён не мае,
Ён з адною ручкай,
А грыбы збірае
Збабкай і ўнучкай (*кош*)

Пад адной страхой чатыры браты стаяць
(*Стол*)

Білімяне, білі, калацілі,
на кавалкірвалі, па поліцягалі,
на ключ замыкалі і
на стол паслалі (*абрус*)

Уздоўж сцен ў хаце стаялі лавы: дубовыя, добра ўмацаваныя, шырокія. Хто хоча прысесці на лаву? (*Усе садзяцца на лаву*)

Цяпер давайце ўгадаем, якія народныя гульні мы ведае (*дзеці называюць.*)

Явам прапаную новую гульню, у якую гулялі ў дзяцінстве вашы бабулі і дзядулі. Завецца яна «Кольца-кольца, выйдзі на ганак!» (*дадатак 1*)

Гульня “Кольца-кольца”

Каб захаваць дабрабыт сваёй сям’і нашым продкам даводзілася вельмі шмат працаваць.

Таму наступная частка загадак прысвечана сялянскай працы. Слухайце ўважліва.

Шчыруюць на дрывотні сёстры
Над сухастою возам:
Аднасястра з зубамівострымі,
Другая – з вострым носам (*піла і сякера*).

Накамені камень ляжыць,
Што за белы ручай
З-падтыхкамянёўбяжыць? (*жорны*)

Нібыта фокуснік стужкі,
ён выкідае з рота стружкі. (*гэблік, рубанак*)

Маленькі, гарбатенькі
Усё поле абскакаў,
Год проляжаў і зноў паскакаў

Калі нехта груз кладзе,
Вагу адразу выдае.
З дакладнасцю да грама
Прылада патрэбная самая (*вагі*)

Чым я большвярчуся,
тым я больштаўсцею (*верацяно*)

Жук стальны на вылет, зверхуўніз
Дуб прагрыз і на волю вылез (*свядолак*)

Вось і закончылася наша падарожжа. Яшчэдалёка не ўсесакрэты раскрыла перадвамі наша беларуская хата. Але час развітвацца. Да новых сустрэч, паважаныя госці. Ці спадабалася вам ў гэтых Алесі і Алеся? А зараз трэба вяртацца назад. Давайце зноў закроем з вамі вочкі і зробім тры крокі назад. Вось мы і вярнуліся з падарожжа па сялянскай хаце. Скажыце, а што больш за ўсё вам спадабалася, а, можа, і здзівіла? (*Адказы*)

Трэба ведаць – сэрца просіць
Якдзядам, бацькам жылося...
Якзямлю плугомаралі,

Якнапанапрацавалі...
Трэбаведаць і пратое,
Апраналішто? Якое?..
Як у святы гасцявалі,
На вячорках як спявалі.
Гэта спадчына святая
Непрыдуманая, тая,
Што спакон вякоў вялася,
Што ў сэрцы засталася.

А зараз я з вамі развітваюся. Добрага вам настрою і да новых сустрэч!

Крыніцы:

1. Народная культура Беларусі :энцыклапедычныдаведнік / рэд. В.С. Цітоў.
– Мінск : БелЭн, 2002. – 432 с. - ISBN 985-11-0249-0 : 8115 р., 8540 р.
2. ЭтнагафіяБеларусі. Энцыклапедыя. Рэд. П. Шамякін [и др.]. Мінск:
БеларускаяСавецкаяЭнцыклапедыя, 1989. — 575 с.
3. Сугакова Г. Ч.Метадычная распрацоўка тэматычнай экскурсіі. –
Наваполацк. 1916 <https://infourok.ru/kursy/search>
4. Цітоў В.С. Этнагарафічная спадчына. Беларусь. Традыцыйна-бытавая
культура. Мн. 1997
5. <https://dcrr-naroch.schools.by/pages/znaemstva-z-belaruskaj-movaj>
6. <https://gock.schools.by/pages/zagadk-ab-pradmetah-tradytsyjnaga-pobytu-belarusa-z-fota>

Дадаткі

Дадатак 1

Гульня “Кольца-кольца”

Усе ўдзельнікі ўсаджаваюцца на лаўцы, сярод іх выбіраецца вядучы. Цяпер гэта буду я. Вядучы хавае ў далонях кольца, а вы складаеце далоні лодачкай. Вядучы падыходзіць да кожнага са словамі: "Я нашу-нашу кольца і камусьці падару!". Рэч вядучы ўкладае ў рукі аднаму з тых, хто сядзіць на лаўцы, але робіць гэта максімальна незаўважна, каб іншыя не змаглі вызначыць, у каго ж запаветны прадмет. А той, хто атрымаў падаруначак таксама застаецца «стрыманым»: не выдае сябе. Пасля таго як вядучы наведаў кожнага, ён адыходзіць трохі ў бок і кажа ключавыя словы: "Кольца-кольца, выйдзі на ганак!". Удзельнік з упрыгожваннем павінен хутка падбегчы да дарыльшчыка. А вы пры гэтым паспрабуйце зразумець, каму дастаўся "прыз", і не даць гэтаму ўдзельніку пакінуць лаўку. Калі яму выслізнуць атрымалася, то ён становіцца новым вядучым. А калі не - кіруе ранейшы удзельнік. Зразумелыя

ўмовы?

Дадатак 2

Вядучыя – экскурсаводы

Занятак “Загадкі ў беларускай хатке”